

Teātra izrādes var skatīties digitāli!

2020./2021.m.g. 2.semestris piedāvā daudz izaicinājumu, taču nepieciešamība pielāgoties vairs nevienu nepārsteidz. Un izrādās- arī teātra izrādes var skatīties digitāli. No plašā projekta „Latvijas skolas soma” piedāvātā norišu klāsta Rēzeknes 5.vidusskolas 11. un 12.klases skolēni izvēlējās digitāli noskatīties režisora V.Sīļa iestudējumu Latvijas Nacionālajā teātrī „Svina garša”.

Tā bija iespēja skatīt literāra darba atveidojumu izrādē, izdzīvojot to , kā vēsturiskie notikumi ietekmēja ne tikai galveno varoņu dzīvi, bet liekot aizdomāties par veselas paaudzes likteni.

Izrādes noskaņa vēl ilgi bija jūtama tās „pēcgaršā”, tāpēc gan literatūras, gan vēstures skolotājiem bija jāmeģina atbildēt uz daudziem jauniešu jautājumiem, kas bija radušies izrādes skatīšanās laikā.

Lūk, dažu jauniešu atziņas pēc izrādes noskatīšanās:

„Man patika izrāde ‘Svina garša’, jo es daudzās situācijās spēju pielīdzināt sevi galvenajam varonim, tā darbībām. Bija interese par to, kādus lēmumus viņš pieņems un kā rīkosies noteiktos gadījumos. Ļoti viegli bija atcerēties tēlus, jo visiem piemita savas rakstura īpašības un īpatnēja valoda. Izrāde bija par mīlestību, nodevību, draudzību ,un šī tēma būs aktuāla jebkuros laikos.”

„Neskatoties uz to, ka izrāde ilga vairāk nekā trīs stundas, es to noskatījos vienā elpas vilcienā. Man patika aktieru enerģiskums, raita, strauja ainu mainīšanās, tādēļ izrāde nebija garlaicīga. Likās īpašs tas, ka sižets bija ļoti tuvs reālai dzīvei, jo notikumi, kuri tika tēloti, bija pārdzīvoti Otrā pasaules kara laikā, t.i., ebreju genocīds, Rīgas geto, frontes līnija, krievu un vāciešu vara Latvijā, nodevības, slepkavības utt. Man patika tas, kā aktieri tēloja visas emocijas un sāpes, kuras cilvēki piedzīvoja kara laikā.”

„Izrādē tika izskatīts diezgan sarežģīts, neviennozīmīgs vēsturisks sižets, kurš lika izjust visu emociju spektru, ko pārdzīvoja mūsdienu Latvijas teritorijā dzīvojošie ļaudis, sākoties Otrajam pasaules karam. Katras tautības pārstāvim bija savs viedoklis, nostāja un nākotnes plāni, taču tie visi nespēja sadzīvot kopā, tāpēc kādam bija jāmirst, jāpamet Latvija. Tomēr starp sāpju pilnajiem politiski teritoriālajiem konfliktiem bija vieta arī draudzībai, mīlestībai (šajā gadījumā tie bija vienīgie laimes ilūziju radošie faktori, kas palīdzēja pārdzīvot karu). Tāpat man patika tas, ka nebija meģinājuma pakļaut izrādi cenzūrai, pat visnegaidītākie, atklātākie mirkļi netika slēpti no skatītāja, tika rādīti tā, kā tas tiešām varēja būt vai arī notika.”

„Izrādi es sāku skatīties diezgan pesimistiskā noskaņojumā, jo likās, ka būs garlaicīgi, taču sižets ar katru brīdi sāka ieinteresēt un es sēdēju, aizrautīgi skatījos.

Izrādē patika tas, ka tika iestarpinātas dažādas valodas, bija interesanti paklausīties, kā aktieri runā latgaliski, krieviski un vāciski. Uzvedums radīja priekšstatu, cik tie laiki bija bīstami Latvijas iedzīvotājiem. Seno laiku laikraksti, ko radīja kāds no aktieriem izrādes fonā, turot tos zem projektora, patiesi palīdzēja saprast to laiku notikumus.”

Ruta Geidāne, Rēzeknes 5.vidusskolas programmas
“Latvijas skolas soma” koordinatore